

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

קוב.

עין משפט נר מצוה

בז א מיי פ"ד מהל'
עמו"ס הלכה ב סמג
עשן טו:
מח ב מיי"ט שם הלכה ו:
מבט ג מיי"ט שם הלכה ט:
ג ד מיי"ט פ"ו מהל' שכנים
הלכה ה סמג עשן כב
טו"ע מ"מ ס"י קסג סעיף
ב:
נא ה מיי"ט פ"ד מהל'
מריס הלכה ז סמג
לאון רמב"ט טו"ע י"ד ס"י
ר"י סעיף לב:
גב ו ז ה מיי"ט פ"ד מהל'
עמו"ס הלכה י סמג
לאון טו:
גב ט י מיי"ט שם הלכה יא:
גד ב ל מ מיי"ט שם הלכה
יב והלכה יג ונעי'
כ"ט:

אין מחרימין אותו אבל נכסים שיש להם בצוהמה העיר מחרימין אותו וטעמא מפורש לקמן: **אמר ר"ש מפני מה וכו'.** בכל דוכתי דרש ר"ש טעמא דקראס: **ה"ג אמר ר' זוטא כל** (שלא) אשר זה לרבות נכסי רשעים שצוהמה לה: **אמר רב חסדא וננקבצין לאוסה.** נכסי רשעים הקרוצין לעיר שיכולים לקבצם לתוך העיר בצאות יום עצמו שכוונתו שלל העיר לרבות לשורפן הן ארזים עמיה אבל רחוקים דאין מגיעין לעיר אין ארזים. וזוקא שכבר היו לתוכה אלא שמעשיו היו מופקדים ביד אחרים אבל לא היו מעולם צמוכה כגון דנפלה להם צירוסה לא קרינא ציה שללה ואין הממון אצד: אלא ידדו. דבני עיר הנדחת ומופקדים הם צעיר אחרת: **הא אמר.** רב חסדא וננקבצין לתוכה והא אין נקבצין: דקבל עליו אחריות. בני עיר הנדחת כמאן דלא פליגא. (א) א"ל לכזית צשר צלא שמיטה ואפילו שחטה משחט אין בשמיטתו כלום דלא לשמיטה קיימא אלא למיטה ושמיטה זו היא מיתת הבהמה ואין היתר אפילו החלי שאין של עיר הנדחת דכי שחט לסימן דעיר הנדחת אינו שחט אלא ממית ולא מהניא ציה שמיטה: **עיסה.** כל אימת דבעי פליג לה ואין חלק של עיר הנדחת מעורב צו: **ל"ג שחטה משחט ל"ג קטלא מקטיל.** דצין בשמיטה וצין צהריגה קרינא ציה לפי חרצט דאפילו שחטה מיתה צעלמא היא ולא מהני מידי או דילמא לפי חרצט היינו שלל דרך שמיטה אבל דרך שמיטה מהניא לה לטהרה מידי צילה דנהי דלאכילה אימסרה ואיסור הגאה הוא אבל מיהני לטהרה מידי צילה: **שיער נשים דקנינים.** שבעיר הנדחת מהו אי הוו צכלל ואת כל שללה תשרף או לא: **רשעניות.** פשיטא לן דישירף עם שלל העיר: **פלישה.** שרצין לגלחה: **פיהה נכרים.** גדיל של שערות דעלמא שעושין לנני קא מצעי ליה לרצ יוסף אס של דקנינות הוי: **מחובר בגופה.** שנקשר צה: **גנופה דמי.** וכסו שאין שורפין מלבושין שעליהן שהרי דקנינות הן כך אין שורפין אותו גדיל: **דפלי צכצכא.** מלה אותו גדיל צידת ואין שרצין צה עכשו: **כיון דעיינא ונפקא.** רגילה לקוסרה מדיר אף על פי שלל קשרתו עכשו כל מקום שיהא סס נדון כמלבוש שעליה דכל שעתא דעמה עליה וכשאר מלבושין דמי: **רחובה מעיקרא משמע.** רחובה שהיה לה מתחלה ולא שעושין לה רחוב עכשו: הוי

קשיא. לשון הפסוק קשה לתוך ל"ד חולקין (ט) אבל לא מיתומא: **גרידי.** צדל"ת נמשכין וכן גרים רצי צכוליה הש"ס מגריד גריד ונ"ל שהוא לשון גרידא דמפרשינן יחיד על סס שהוא יחיד משוך ומופרש הוא מן הכל ואין לאחרים סביביו ולשון ארמי הוא ואין דומה לו צפסוק (ודומה לו). אבל גורדו ומעמידו על גדלו (ר"ה ד' טו): הוא לשון עברי ודומה לו צפסוק (איוב צ) ויקח לו חרס להתגדר צו צדל"ת ופי' לשון חטיטה שמחטטו וגורד צפסין או צכל דבר. וגורר צרי"ש לשון עברי הוא כמו (שבת ד' כב). גורר אדם מטה כסא ושלמן וכן (צ"ב ד' טו). היה מגרר ויואל מגרר ויואל: **צמר נפשייהו גרידי.** ומעשיהם מעשה אדוקים צומר הואיל ומעלמס סס נדחין ודן הוא שיעשה עיר הנדחת: **אבל הנה.** דהודמו צמר נשים וקטנים גרידי שאין אדוקים כ"כ: **היכי עבדינן.** היאך נעשין רוצה נדחיס הואיל דלרצין עדים והתראה לכל אחד ואחד: **דינן וחובצין.** כשרואין צ' או ג' מהס עובדים ע"ז לא יסקלו אותו ומניחין כל האחרים מלסקול אלא דנין אותם לסקילה וחובצין אותם צצית הסוהר וכן עושין עד שרואין אס מלטרפין לרוצה וחוזרין ודנין אותם דין אחר להריגה ומלצדין את ממונס: **ומענה אס דינס.** שלאחר שנגמר דינס אתה מעשה אותם ומענה את דינס: **דינן וסוקלין.** עד חליין דמחזקינן להו כחילויס ודינן וסוקלין ומחליין ואילן נצבר הדבר למפרע שהודמו רוצה והוו צסיף וממונס אצד ומחליין ואילן אי אתה רשאי למשכן למיתה חמורה: **ור"ל אמר מרצין להס צמי דינין.** לאו משום דאין דנין צ' ציוס אחד דהא אמרת צפרק נגמר דין (לשיל ממ). דצמיטה אחת דנין אלא משום דנפיש עדים לכל אחד ואחד ואין פנאי לחקור כל אחד ואחד ציוס אחד מרציס להס צמי דינים כדי שמתקבל עדותן ציוס אי ויגמר דין כולס ציוס אחד: **לשעריד.** לצ"ד שצשערין דהיינו סנהדרי קטנה: **ואי אתה מוציא.** אלא סנהדרי גדולה: **אלא מרצין להס צמי דינין ומעייני צדיניהס.** אס הוו מרציס ואס הודחו רוצ' מעלים את כולן לצ"ד הגדול: **דמה יהא צעיר.** משנה צהשופין (צ"ב ז): **ויהא כהנשי העיר.** ליתן צלוצרי העיר: **למיהו כצני מתא.** שיהא נקרא כצני העיר אין נקרא צפחות מ"צ חדש אבל להקרות מיוצבי העיר כיון ששהה ל' יוס נקרא מלנשי העיר וקרינן צהו את יוצבי העיר ההוא (י): **והפניא.** צניחותא: **המודר הנאה.** שאומר הרי עלי קונס אס אהנה: **החרס אותה פרט לנכסי לדיקים שצוהמה לה.** שאס היו לדיקים דריס צמוכה והוי להו נכסים מופקדים צמקוס אחר ציד אחרים

(א) לעיל טו. ע"ש. (ב) צ"ב. (ג) ע"ש. (ד) צ"ב. (ה) ע"ש. (ו) צ"ב. (ז) ע"ש. (ח) [מוספי' מריס פ"ב]. (ט) [מוספי' פ"ד]. (י) [ענין ו' וסס גרידי' ד' יוסף ד' מיהל]. (יא) [סס הגריסא צפסמא מרנוס של וימד מיהל לך וסוקמא]. (יב) [עיל מה'. (ט) ואין חולקין. רש"ש. (י) ונכריס יג. (י) [לעיל כה]. (ט) רש"א מ"ו. (ט) ונכריס יג.].

תורה אור השלם

1. והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שערך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ונתתם דברים יו"ה
2. הבה תבה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמותיה לפי חרב: ובריש יו"ט ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושופת באש את העיר ואת כל שללה קביל לך אלהיך ויהיה תל עולם לא תבנה עוד: דברים יג יז

גליון הש"ס

נב' ע"ה חציה של עיר הנדחת. ע"י שגת אריה ק"י פ"ט: שם יצא זה שמוחוס תלישה. ע"י לעיל מו ע"ב מוס' ד"ה תלישה:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כמאן וכו' דאי אפשר:

הגהות הגר"א

[א] נב' ואל כל אשר בה נמקח:

מוסף רש"י

פחות מיכן הן בסקילה. כדי שכל יודעים (ביב ח.ח). ויהא כהנשי העיר. ויהא עמיהם בעול (סס ז). למיהו מיהבי מתא. כשליש יוס. ונבי עיר הנדחת מבי יושבי העיר (סס ח.ח). שיער נשים צדקניות. של עיר הנדחת שלל הודחו עמה (שורכו ז). ששורה כצורה נכרית. ששורה הנקט לשורה קא מיעבא ליה אי כגופה היא ויטול עמה. אי כממונה. וקביל לדיקים שצמוכה ויאלץ ממנה ערומים וכל ממונס ספק. דכמי ואת כל שללה מקבין וגי' (סס).

אחרת דמפקדי בתוכה והכא במאי עסקינן כגון דקביל עליה אחריות מהו דתימא כיון דקביל עליה אחריות כדיריה דמי קא משמע לן אמר רב חסדא בבהמה חציה של עיר הנדחת וחציה של עיר אחרת אסורה. עיסה חציה של עיר הנדחת וחציה של עיר אחרת מותרת מאי טעמא בהמה כמאן דלא פליגא דמיא עיסה כמאן דפליגא דמיא בעי רב חסדא בהמת עיר הנדחת מהו דתיתנהי בה שחיטה לטהרה מידי נבילה לפי חרב אמר רחמנא צלא שחטה משחט לא שנא קטלא מקטל או דלמא כיון דשחטה מהניא לה שחיטה מאי תיקו בעי רב יוסף שיער נשים צדקניות מהו אמר רבא הא דרשעיות אסור תקבין ושרפת כתיב מי שאינו מחוסר אלא קביצה ושריפה. ויצא זה שמוחוסר תלישה וקביצה ושריפה אלא אמר רבא בפיהה נכרית היכי דמי אי דמחובר כגופה כגופה דמיא לא צריכא דתלי' בסביבא כנכסי צדיקים שבתוכה דמי וואבד או דלמא כיון דעיינא ונפקא כלבושה דמי תיקו: ואת כל שללה תקבין אל תוך רחובה וכו': ת"ר אין לה רחוב אינה נעשית עיר הנדחת דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר אין לה רחוב עושין לה רחוב במאי קמיפלגי מר סבר רחובה מעיקרא משמע ומר סבר רחובה השתא נמי משמע: וההקדשות